

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 21CoP/183/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8618200626
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Antónia Kandravá
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8618200626.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Antónie Kandravej a členiek senátu JUDr. Elišky Wagshalovej a JUDr. Ingrid Kalinákovej, v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté deti: W. B., nar. XX.XX.XXXX a P. B., nar. XX.XX.XXXX, obe bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Stropkov, deti matky: Q. S. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. ul. č. XXXX/XX, XXX XX W., právne zastúpenej JUDr. Ivanom Savčákom, advokátom, Partizánska 45, 085 01 Bardejov, IČO: 42230080 a otca: X. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom ul. akad. V. XXX/XX, XXX XX W., t. č. bytom S. XXXX/XX, O. - J., právne zastúpený Mgr. Petrom Troščákom, advokátom, so sídlom na Hlavnej 50, 080 01 Prešov, o úpravu práv a povinností k maloletým deťom, o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Svidník č. k. 7P/38/2018-158 zo dňa 18.07.2019, takto

rozhodol:

- I. P o k r a č u j e v konaní v časti podaného návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia o uloženie povinnosti otcovi prispievať na výživu mal. detí.
- II. P o t v r d z u j e uznesenie.
- III. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

I. Predmet konania

1. Matka sa podaným návrhom na začatie konania domáhala úpravy rodičovských práv a povinností k mal. deťom.

2. Návrhom na nariadenie neodkladného konania sa matka domáhala zverenia mal. detí do svojej osobnej starostlivosti, s tým, že mal. deti bude zastupovať a spravovať ich majetok. Otec mal prispievať na výživu mal. W. sumou 150,- eur mesačne a na mal. Denisu sumou 100,- eur mesačne, počnúc dňom vykonateľnosti rozhodnutia, ktoré je otec povinný zasielať k rukám matky vždy do 15. dňa v mesiaci vopred.

II. Obsah napadnutého rozhodnutia

3. Okresný súd Svidník ako súd prvej inštancie (ďalej aj ako „súd“) napadnutým uznesením rozhodol, cit.: „Nariaďuje neodkladné opatrenie v tomto znení:

I. Otec je povinný dočasne prispievať na výživu maloletej W. B., nar. XX.XX.XXXX sumou 100 eur mesačne a na maloletú P. B., nar. XX.XX.XXXX sumou 50 eur mesačne, počnúc dňom vykonateľnosti tohto rozhodnutia, ktoré je otec povinný zasielať k rukám matky vždy do 15. dňa v mesiaci vopred.

II. Toto neodkladné opatrenie bude trvať do právoplatného skončenia konania vo veci samej.

III. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania.“

4. Okresný súd Svidník uznesením sp. zn. 7P/38/2018 zo dňa 16.01.2019 vo výroku I. rozhodol, že pokračuje v konaní vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 7P/38/2018; vo výroku II. nariadil neodkladné opatrenie, ktorým zveril maloletú W. a maloletú P. do osobnej starostlivosti matky; vo výroku III. rozhodol, otec je povinný dočasne prispievať na výživu maloletej W. sumou 100,- eur mesačne a na maloletú P. sumou 50,- eur mesačne, počnúc dňom vykonateľnosti tohto rozhodnutia, ktoré je otec povinný zasielať k rukám matky vždy do 15. dňa v mesiaci vopred; vo výroku IV. rozhodol, že neodkladné opatrenie bude trvať do právoplatného skončenia konania vo veci samej a vo výroku V. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie otec.

5. Krajský súd v Prešove uznesením č. k. 21CoP/67/2019-152 zo dňa 13.06.2019 vo výroku I. zrušil uznesenie Okresného súdu Svidník sp. zn. 7P/38/2018 zo dňa 16.1.2019 vo výrokoch II. až V. a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a vo výroku II. v prevyšujúcej časti vo vzťahu k výroku I. vrátil vec súdu prvej inštancie bez meritórneho rozhodnutia. V odôvodnení svojho rozhodnutia v bode 26. odvolací súd uviedol: „Potrebu nariadenia neodkladného opatrenia vo vzťahu k výživnému zo strany otca vyhodnotí podľa článku 14 Nariadenia Rady (ES) č. 4/2009 z 18. decembra 2008 o právomoci, rozhodnom práve, uznávaní a výkone rozhodnutí a o spolupráci vo veciach vyživovacej povinnosti.“ a v bode 27 uviedol: „V prípade ukončenia konania o návrat vedeného na Okresnom súde Košice I. zväží a vyhodnotí otázku možnosti nariadenia opatrenia podľa článku 20 ods. 1 Nariadenia Brusel IIa.“

6. Po vrátení veci súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne zdôvodnil ust. § 391 ods. 2, § 325 ods. 1, § 326 ods. 1, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1, 2, § 161 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), § 360 ods. 1, § 366 ods. 1, § 367 ods. 1 až 3 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“), čl. 41 ods. 4 veta prvá, čl. 7 ods. 2 veta druhá Ústavy Slovenskej republiky, čl. 5 veta prvá základných zásad, § 62 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z., o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o rodine“), čl. 24 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie, čl. 1 ods. 1, 2, 3 písm. e), čl. 8 ods. 1, čl. 20 ods. 1 Nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003, čl. 1 ods. 1, čl. 14 Nariadenia Rady (ES) č. 4/2009, čl. 16 Dohovoru o občianskoprávných aspektoch medzinárodných únosov detí.

7. Vo veci úpravy práv a povinností k maloletým deťom je súd toho názoru, že v danom prípade napriek konaniu prebiehajúcom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 21P/111/2018 o návrat maloletých detí: W. B., nar. XX.XX.XXXX a P. B., nar. XX.XX.XXXX do miesta obvyklého pobytu, t.j. E. republiky, tunajší súd môže rozhodovať vo veci výživného podľa čl. 14 Nariadenia Rady (ES) č. 4/2009 o právomoci, rozhodnom práve, uznávaní a výkone rozhodnutí a o spolupráci vo veciach vyživovacej povinnosti.

8. Z obsahu návrhu a opisu rozhodujúcich skutočností na nariadenie neodkladného opatrenia bolo zrejmé, že rodičia maloletých detí nežijú v spoločnej domácnosti. Matka maloletých detí žije spolu s deťmi od mesiaca marec r. 2018 v meste W. pri svojich rodičoch, na adrese J. č. XXXX/XX, XXX XX W., kde sú prihlásené k trvalému pobytu, pričom v W. matka mieni zostať žiť aj so svojimi mal. deťmi, pretože k tu majú vytvorené stabilné rodinné zázemie. Maloletá W. po predchádzajúcom súhlase otca v meste W. navštevuje predškolské zariadenie.

9. Vyhodnotiac zistené okolnosti súd dospel k záveru, že návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáha platenia výživného na maloleté deti je dôvodný, nakoľko s otcom maloletých detí nežije v spoločnej domácnosti, pričom tento si svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletým deťom neplní a ani nezabezpečuje osobnú starostlivosť o ne. Súd mal preukázanú existenciu potreby dočasnej nevyhnutnej úpravy plnenia vyživovacej povinnosti otca k maloletým deťom, pričom pri určení výšky výživného vychádzal zo sumy životného minima, určeného na neplnoleté nezaopatrené dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Výšku výživného v sume 150,- eur mesačne na mal. W. a 100,- eur mesačne na mal. P. považoval súd za neprimeranú. Keďže majetkové a zárobné pomery otca neboli riadne preukázané, súd stanovil výživné pre maloletú W. B. vo výške 100,- eur mesačne a na mal. P. B. vo výške 50,- eur mesačne, ktoré je otec povinný zasielať k rukám matky vždy do 15. dňa v mesiaci vopred. Takto určená suma čiastočne pokryje náklady na odôvodnené potreby maloletých detí tak, aby mali zabezpečené nevyhnutné výdavky, ktorými sú predovšetkým výdavky na

stravu, oblečenie, zdravotnú starostlivosť a pod.. V konečnej výške bude výživné určené až dokazovaním v konaní vo veci samej, kedy budú spoľahlivo zistené osobné a majetkové pomery rodičov maloletých detí.

10. Otázka ďalšej výchovy maloletých detí bude vyriešená v konaní vo veci samej, t.j. v konaní o úpravu práv a povinností k maloletým deťom, vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 7P/38/2018.

11. O trovách prvoinštančného a odvolacieho konania súd rozhodol podľa § 52 CMP, v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

III. Obsah odvolania otca

12. Proti uzneseniu podal odvolanie otec. Poukázal na skutočnosť, že predmetné konanie vo veci sp. zn. 7P/38/2018 je prerušené až do právoplatného skončenia veci vedenej na Okresnom súde Košice I sp. zn. 21P/111/2018, v dôsledku čoho nemožno vykonávať úkony v zmysle ust. § 165 ods. 2 Civilného sporového poriadku, čím nie je možné ani nariadiť neodkladné opatrenie, ako to urobil súd prvej inštancie napadnutým uznesením. V odôvodnení rozhodnutia sa súd nevyrovnáva s potrebou a možnosťou nariadenia neodkladného opatrenia v zmysle čl. 14 Nariadenia Rady (ES) č. 4/2009 a nehodnotí ani potrebu opatrenia vo vzťahu k výživnému zo strany otca. Napadnuté uznesenie je preto zjavne arbitrárne a svojvoľné, na jeho vydanie neboli splnené procesné podmienky. Navrhol napadnuté uznesenie zrušiť.

13. Matka považuje napadnuté uznesenie za vecne správne. Dala do pozornosti, že otec sa opätovne vyhýba vyživovacej povinnosti, a tak je zrejmé, že sú splnené podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia. Súd zároveň vyčerpávajúco zdôvodnil svoje rozhodnutie poukazujúc na európske nariadenia. Navrhla napadnuté uznesenie potvrdiť a priznať jej trovy odvolacieho konania.

IV. Hodnotenie odvolacieho súdu

14. Krajský súd v Prešove (ďalej aj ako „odvolací súd“) v rámci kompetencií vyplývajúcich z ust. § 2 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), v spojení s ust. § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) preskúmal napadnuté rozhodnutie podľa zásad uvedených v § 62 a nasl. CMP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario a zistil, že napadnuté uznesenie je zákonné a vecne správne.

15. Skôr než sa odvolací súd bude podrobnejšie zaoberať vecným prieskumom napadnutého uznesenia, považuje za dôvodné úvodom upriamiť pozornosť na odvolaciu námietku nezákonnosti rozhodnutia, ku ktorej argumentuje nasledovne.

16. Podľa čl. 14 Nariadenia Rady (ES) č. 4/2009 o právomoci, rozhodnom práve, uznávaní a výkone rozhodnutí a o spolupráci vo veciach vyživovacej povinnosti, súdom členského štátu možno podať návrh na vydanie predbežných opatrení vrátane ochranných opatrení, ktoré sú dostupné podľa právneho poriadku tohto štátu, aj keby podľa tohto nariadenia mali právomoc rozhodovať vo veci samej súdy iného členského štátu.

17. Odvolací súd si je vedomý skutočnosti, že na Okresnom súde Košice I sp. zn. 21P/111/2018 prebieha konanie o návrat mal. detí, preto sa nateraz nevyjadruje k určeniu obvyklého pobytu dieťaťa a právomoci súdu na konanie o podanom návrhu o určení vyživovacej povinnosti otca. Každopádne, právomoc na konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, vyvodzuje odvolací súd, v zhode s právnym názorom súdu prvej inštancie, z čl. 14 Nariadenia Rady (ES) č. 4/2009. Predmetný článok umožňuje bezodkladne upraviť pomery medzi účastníkmi konania aj bez splnenia podmienok právomoci na konanie vo veci samej, čo vystihuje osobitosť prejednávaného prípadu.

18. Podľa názoru odvolacieho súdu, súd prvej inštancie dostatočne poukázal na čl. 14 Nariadenia Rady č. 4/2009, posúdil súbeh konaní o návrat mal. dieťaťa a konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, zároveň potrebu bezodkladného zásahu súdu náležite zdôvodnil najlepším záujmom mal. dieťaťa. K odvolacej námietke arbitrárnosti rozhodnutia odvolací súd uvádza, že odôvodnenie rozhodnutia spĺňa obsahové požiadavky, vyžadované zákonodarcom v ust. § 220 ods.

2 CSP, dôvodnosť námietky zároveň nezakladá skutočnosť, že súd prvej inštancie nezdôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv odvolateľa.

19. Odvolací súd však nemôže prehliadnúť skutočnosť, že súd prvej inštancie v rovnaký deň nariadil neodkladné opatrenie, zároveň uznesením č. k. 7P/38/2018-164 zo dňa 18.07.2019 prerušil konanie do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 21P/111/2018. Časový sled prijatých rozhodnutí nie je odvolaciemu súdu známy, zvolený procesný postup však nie je v záujme spravodlivého prejednanía veci a vo svojich dôsledkoch znamená porušenie práva na spravodlivý proces.

20. Podľa § 238 ods. 1 CSP, doručené uznesenie, ktoré nemožno napadnúť odvolaním alebo sťažnosťou, je právoplatné.

21. Podľa § 332 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie je vykonateľné doručením, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

22. K zákonnosti napadnutého uznesenia odvolací súd uvádza, že v čase rozhodovania súdu o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, účinky prerušenia konania, ktoré by vylučovali súd z vykonávania procesných úkonov, nenastali, keďže uznesenie o prerušení konania nenadobudlo právoplatnosť až dňa 21.08.2019.

23. Do popredia ale vystupuje skutočnosť, že uznesenie o neodkladnom opatrení bolo doručené otcovi dňa 05.08.2019 a stalo sa tak vykonateľným pred právoplatným prerušením konania. Otec využil svoje právo napadnúť rozhodnutie súdu riadnym opravným prostriedkom, podaným oprávnenou osobou, v zákonnej lehote a proti rozhodnutiu, proti ktorému je podanie odvolania prípustné. Za tejto procesnej situácie je povinnosťou odvolacieho súdu prejednať odvolanie otca, nemalo by tak byť ale učené v právoplatne prerušenom konaní.

24. V tejto súvislosti sa musí odvolací súd vysloviť, že súd prvej inštancie prerušil konanie z dôvodu prebiehajúceho konania o návrat mal. dieťaťa, vedeného na Okresnom súde Košice I sp. zn. 21P/111/2018, poukazujúc pritom na čl. 16 Dohovoru o občianskoprávných aspektoch medzinárodných únosov detí (Haagsky dohovor).

25. Podľa čl. 16 Haagskeho dohovoru, po doručení oznámenia o neoprávnenom premiestnení alebo zadržaní dieťaťa podľa článku 3 sa justičné alebo správne orgány zmluvného štátu, na ktorého územie bolo dieťa premiestnené alebo na ktorého území je zadržované, zdržia rozhodovania vo veci opatrovníckeho práva, až kým sa nerozhodne, že návrat dieťaťa sa podľa tohto dohovoru neuskutoční, okrem prípadu, keď v primeranej lehote po doručení oznámenia nebola podaná žiadosť podľa tohto dohovoru.

26. Podľa čl. 5 Haagskeho dohovoru, na účely tohto dohovoru, „opatrovnícke právo“ znamená právo týkajúce sa osobnej starostlivosti o dieťa a najmä právo určiť miesto pobytu dieťaťa.

27. Podľa § 165 ods. 1 CSP, len čo odpadne prekážka, pre ktorú sa konanie prerušilo, pokračuje súd v konaní i bez návrhu.

28. Keďže vyživovacia povinnosť nie je právom, týkajúcim sa osobnej starostlivosti, prekážka, pre ktorú sa konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia prerušilo, neexistovala. Z tohto dôvodu odvolací súd pokračuje v konaní tak, ako je to uvedené vo výroku I. tohto uznesenia.

29. Pri prieskume vecnej správnosti napadnutého uznesenia odvolací súd skúma najlepší záujem mal. dieťaťa na nariadení navrhovaného neodkladného opatrenia, podporne pritom zohľadňuje objektívne kritéria, demonštratívne vymedzené v čl. 5 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o rodine“).

30. Podľa čl. 5 zákona o rodine, záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Pri určovaní a posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa zohľadňuje najmä

- a) úroveň starostlivosti o dieťa,
- b) bezpečie dieťaťa, ako aj bezpečie a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava,
- c) ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa,
- d) okolnosti, ktoré súvisia so zdravotným stavom dieťaťa alebo so zdravotným postihnutím dieťaťa,
- e) ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do jeho dôstojnosti a ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do duševnej, telesnej a citovej integrity osoby, ktorá je dieťaťu blízkou osobou,
- f) podmienky na zachovanie identity dieťaťa a na rozvoj schopností a vlôh dieťaťa,
- g) názor dieťaťa a jeho možné vystavenie konfliktu lojality a následnému pocitu viny,
- h) podmienky na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s obidvomi rodičmi, súrodencami a s inými blízkymi osobami,
- i) využitie možných prostriedkov na zachovanie rodinného prostredia dieťaťa, ak sa zvažuje zásah do rodičovských práv a povinností.

31. Keďže neodkladné opatrenie je možné nariadiť aj v prípadoch týkajúcich sa starostlivosti o maloleté deti za predpokladu, že pomery maloletého je nevyhnutné upraviť bezodkladne, odvolací súd skúmal aj záujem maloletých detí na nariadení navrhovaného neodkladného opatrenia, ktorý bude daný predovšetkým vtedy, ak tento záujem maloletého bude narušený alebo ohrozený v prípade absencie bezodkladnej úpravy jeho pomerov. Účelom neodkladných opatrení vo veciach maloletých je poskytnutie aj preventívnej ochrany ich právam a záujmom ešte pred ich porušením či ohrozením.

32. Z obsahu preskúmaného spisu je zrejmé, že rodičia nežijú pre manželské nezhody v spoločnej domácnosti. Matka sa s mal. deťmi odsťahovala z Českej republiky a v súčasnosti žije v W. pri svojich rodičoch. Mal. W. v mieste pobytu navštevuje predškolské zariadenie. Podľa vyjadrení matky, otec na výživu mal. detí po opustení spoločnej domácnosti matkou neprispieva, otec v konaní neosvedčil opak.

33. Podľa § 62 ods. 1, 2 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o rodine“), plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

34. Podľa § 62 ods. 4, 5 zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

35. Podľa § 75 ods. 1 zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

36. Vychádzajúc z citovanej právnej úpravy, otec je nositeľom rodičovskej povinnosti prispievať na výživu mal. detí. Za súčasného stavu, faktickú osobnú starostlivosť o mal. deti v plnej miere zabezpečuje matka, ktorá poberá len rodičovský príspevok a prídavky na mal. deti. Keďže jej celkové mesačné príjmy nedosahujú výšku výdavkov na zabezpečenie potrieb vlastných, ako ani mal. detí na stravu, ošatenie, obuv, hygienické potreby, lieky, materskú školu a pod., je len zákonne a spoločensky správne, aby sa na ich úhrade podieľal otec, a to aj za situácie, že so zmenou pobytu mal. detí nesúhlasil. Prvoradý je totižto najlepší záujem mal. detí na uspokojovaní ich vlastných potrieb, ktoré by za nepriaznivej príjmovej situácie matky mohli byť ohrozené. Z uvedeného dôvodu odvolací súd usudzuje potrebu bezodkladnej úpravy pomerov medzi účastníkmi konania, ktorú možno dosiahnuť nariadením neodkladného opatrenia tak, ako to učinil súdu prevej inštancie.

37. Podľa § 366 CMP, neodkladným opatrením môže súd nariadiť platiť výživné v nevyhnutnej miere.

38. Pri vyslovenej povinnosti otca prispievať na výživu mal. detí sa v ďalšom rozsahu odvolací súd zaoberal výškou výživného, mysliac pritom na ust. § 366 CMP a nevyhnutnosť miery platenia výživného.

Vychádzajúc z obsahu podaného odvolania otca, tento výšku výživného nenamietal, výhrady nemal ani k tvrdeniam matky o výške jeho príjmu. Ak otec zarába mesačne 1.920,- eur, výška výživného zodpovedá príjmovým pomerom otca, odôvodneným potrebám mal. dieťaťa, zároveň nepresahuje nevyhnutnú mieru. Matka udáva výdavky na mal. W.: materská škola poplatok 5,50 eur, stravné 22,40 eur, strava 50,- eur, hygienické potreby 20,- eur, oblečenie + obuv 80,- eur, lieky 14,- eur, poistenie 12,- eur a pod., evidentne presahujúcich sumu súdom určených 100,- eur, obdobne je tomu v prípade mal. P..

39. Za daného stavu odvolací súd potvrdil napadnuté uznesenie ako vecne správne postupom vyplývajúcim z ust. § 387 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 2 ods. 1 CMP.

40. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle ust. § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak. Odvolací súd zároveň nevzhladol dôvod, pre ktorý by bolo spravodlivé priznať náhradu trov konania niektorému z účastníkov v zmysle ust. § 55 CMP.

41. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona číslo 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).